

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230241
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117230241.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou v právnej veci žalobcu: Steelmontage s.r.o. so sídlom Bôrická cesta 3047/107, 010 01 Žilina, IČO: 46 873 121, právne zastúpeného: JUDr. Michaela Poláčková, LL.M., so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Ľ. E., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom Š. XXX/X, XXX XX F.L. U. H., o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 10.000,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 24.10.2017 žalobca navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 10.000,- EUR a nahradiť trovy konania. Na odôvodnenie žaloby v rámci vymedzenia prostriedkov procesného útoku žalobca uviedol skutkové tvrdenia, podľa obsahu ktorých je žalobca obchodnou spoločnosťou, ktorá vznikla dňa 4.10.2012 ako spoločnosť jediného spoločníka - žalovaného, ktorý bol zároveň jej jediným konateľom. Spoločnosť v tejto majetkovej a riadiacej štruktúre fungovala do 3.9.2015, kedy vstúpil do spoločnosti ako druhý spoločník C.. B.. F. L., ktorý sa zároveň stal druhým konateľom. Dňa 1.7.2017 bol do funkcie konateľa vymenovaný C. L., M..G., ktorý nahradil vo funkcii žalovaného. Žalobca ako kupujúci uzatvoril dňa 9.10.2014 kúpnu zmluvu s treťou osobou, a to p. G. E. ako predávajúcim, predmetom ktorej kúpnej zmluvy bol odplatný prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu značky V. XXXC, EČ: Q., VIN: B. za dohodnutú kúpnu cenu 10.000,- EUR. Za žalobcu túto kúpnu zmluvu uzatvoril žalovaný, ktorý v tej dobe bol jediným spoločníkom a konateľom žalobcu. Žalobca kúpnu cenu v plnej výške uhradil vkladom na účet predávajúceho a predmetné vozidlo bolo zaradené do majetku spoločnosti. Žalobca poukázal na uplatnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 6C/17/2017, v ktorom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania predmetného motorového vozidla. Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 16.3.2017 tento návrh zamietol. Vo svojom odôvodnení uviedol, že lustráciu v Registri obyvateľov SR zistil, že žalobca uzatvoril kúpnu zmluvu zo dňa 9.10.2014 so sestrou žalovaného, ktorý žalovaný je spoločníkom v spoločnosti žalobcu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina, vložka č. XXXXX/L-Q. súd zistil, že v zbierke listín sa nenachádza znalecký posudok ohľadom predmetu Kúpnej zmluvy z 9.10.2014. Predmetná kúpna zmluva bola teda uzatvorená medzi žalobcom ako obchodnou spoločnosťou a sestrou spoločníka tejto obchodnej spoločnosti, ktorá je podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou. V tejto časti poukázal žalobca na úpravu podľa § 59a Obchodného zákonníka a uviedol, že ak hodnota nadobúdaného majetku, ktorý je predmetom prevodu pri takomto type právneho úkonu presahuje 10 % hodnoty základného imania, pre nadobudnutie účinnosti takejto zmluvy sa vyžaduje, aby bola hodnota tohto majetku určená znaleckým posudkom.

Znalecký posudok spoločne s takouto zmluvou musí byť uložený v zbierke listín. Súd však nemal za osvedčenú ani jednu podmienku. Kúpna zmluva z 9.10.2014 teda nenadobudla účinnosť a nedošlo ani k prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu z predávajúceho na kupujúceho. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu Žilina sp.zn. 6Co/87/2017 zo dňa 29.5.2017, ktorým bolo napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdené. Žalobca zhrňujúco poukazujúc na ustanovenie § 59a ods. 7 Obchodného zákonníka uviedol, že kúpna zmluva zo dňa 9.10.2014 ku dňu podania žaloby nenadobudla účinnosť, a teda nedošlo k prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu z predávajúceho na kupujúceho. Zároveň žalobca v dôvodoch žaloby podľa článku IV. jej písomného vyhotovenia poukázal na to, že podľa úpravy § 59a ods. 7 Obchodného zákonníka žalovaný ručí za hodnotu plnenia poskytnutého podľa predmetnej zmluvy a musí ju spoločnosti vrátiť podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Podaním zo dňa 6.11.2017 označeným ako doplnenie žaloby žalobca vymedzil uplatnené právo ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 10.000,- EUR spolu s úrokom z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 10.000,- EUR od 10.10.2014 do zaplatenia. Z obsahu tohto podania vyplýva rozšírenie žalovanej pohľadávky o uplatnený úrok z omeškania, pričom k tomuto rozšíreniu uplatnenej pohľadávky - k tejto zmene žaloby došlo predtým, ako súd doručil žalobu žalovanému, v nadväznosti na čo súd postupoval podľa § 141 CSP, podľa ktorého: Ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2 CSP.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním zo dňa 19.1.2018. V obsahu svojho písomného vyjadrenia k žalobe vymedzil skutkovými tvrdeniami svoju obranu tak, že medzi žalobcom a p. G. E., ktorá je sestrou žalovaného, došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo vozidlo - motorové vozidlo značky V. XXXC, EČ: Q., VIN: B.. Výška kúpnej ceny bola určená tak, že zmluvné strany vychádzali z obvyklej hodnoty porovnateľných vozidiel na základe údajov zistených z internetu. Kúpna cena bola zaplatená z peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný ako spoločník vložil do spoločnosti. Potom ako bol protiprávne zbavený funkcie konateľa, žalovaný opakovane žiadal žalobcu, aby mu tento vklad bol vrátený, avšak neúspešne. Platnosť uznesenia valného zhromaždenia žalobcu, na ktorom bol žalovaný zbavený funkcie konateľa, napadol na súde a je predmetom konania pod sp.zn. 18Cb/127/2016. Vzhľadom k tomu, že žalobu vo veci podpísal konateľ, ktorý bol vymenovaný protiprávne, je tým spochybnená aj celá žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia a jej platnosť. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 10.000,- EUR, avšak bez zohľadnenia tej skutočnosti že auto, ktoré je protihodnotou kúpnej ceny, bolo viac ako tri roky intenzívne používané žalobcom, čím došlo k zníženiu jeho hodnoty. Jeho aktuálna hodnota je cca 5.000,- EUR. Táto skutočnosť by mala byť pri prípadnom vyhovení žalobe zohľadnená, nakoľko inak by bolo rozhodnutie nezákonné a nespravodlivé. Poukazom na bližšie neoznačenú judikatúru českých súdov vo vzťahu k úprave § 59a Obchodného zákonníka a jeho účel tvrdil, že samotná neexistencia znaleckého posudku v zmysle rozhodnutí českých súdov a jeho neuloženie do zbierky listín nie je skutočnosťou, ktorá spôsobuje automaticky neúčinnosť právneho úkonu. V tomto smere je potrebné skúmať širšie súvislosti, za ktorých došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, najmä vyhodnotiť otázku samotnej výšky kúpnej ceny. Žalobca sa v konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného ako bývalého konateľa titulom ručenia aj napriek tomu, že v súvislosti s uvedeným motorovým vozidlom podával prostredníctvom aktuálnych konateľov na žalovaného a otca družky žalovaného - K. Q.Í. trestné oznámenia z dôvodu, že predmetné vozidlo neoprávnene zadržávajú. Na ústretový krok žalovaného, aby si žalobca prišiel auto osobne prevziať do D., kde sa nachádza, reagoval žalobca tak, že nemá peniaze na cestu do D.. Z konania žalobcu má žalovaný pocit, že jeho a jeho rodinu v súvislosti s uvedeným vozidlom len šikanuje, pretože ak je žalobca právneho názoru, podľa ktorého nie je vlastníkom vozidla, nie je žalovanému zrejmé, prečo vykonával kroky k jeho vydaniu. Žalovaný navrhol vykonať dôkaz výsluchom strán, výsluchom svedka p. G. E., žiadal pripojiť spis tunajšieho súdu sp.zn. 18Cb/127/2016 a oboznámiť uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C/7/2017-35 z 12.2.2017 a č.k. 8C/7/2017-64 zo dňa 12.10.2017. Žalobu navrhol zamietnuť.

3. Na vznesenú procesnú obranu reagoval žalobca písomným podaním z 15.3.2018, ktorým uviedol, že sa vzdáva svojho práva na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného z 19.1.2018 a navrhuje, aby vytyčil súd vo veci pojednávanie.

4. Podaním zo dňa 14.5.2018 žalovaný učinil vyjadrenie k žalobe, v obsahu ktorého opätovne uviedol, že žalobca žiada zaplatiť, resp. vrátiť kúpnu cenu, ktorú žalovaný vložil do spoločnosti, a ktorú žalobca do dnešnej doby žalovanému nevrátil. Opätovne poukázal na ústretový postoj prezentovaný voči žalobcovi,

ktorému uviedol, že mu predmetné vozidlo vráti, avšak konatelia žalobcu reagovali na toto vyjadrenie, podľa ktorého nemajú prostriedky na to, aby sa dostavili po predmetné vozidlo do D.. V D. mal žalovaný žalobcovi vozidlo odovzdať z dôvodu, že nemá platnú STK a nebolo preto možné na ňom jazdiť, pričom v tom čase bolo vozidlo umiestnené v prenajatej garáži. Žalovaný požiadal žalobcu, aby neobťažoval jeho svokrovcov, u ktorých v minulosti bolo vozidlo zaparkované, pretože sa u nich vozidlo už dávno nenachádza a je na inom mieste. Napriek tomu žalobca požiadal súd o vydanie neodkladného opatrenia práve voči p. E. a následne podal návrh na výkon exekúcie na jeho vydanie. Dňa 3.5.2018 navštívila svokra žalovaného exekútorka C.. K. E. a doručila mu upovedomenie o začatí exekúcie, pričom ho vyzvala, aby vozidlo vydal. Na základe toho bol žalovaný kontaktovaný p. E.Ľ. a následne usmernil exekútorku, ktorej ukázal, kde sa vozidlo nachádza a exekútorka odtiahla vozidlo na neznáme miesto. Žalobca na jednej strane tvrdí, že kúpna zmluva je neúčinná a chce vydať bezdôvodné obohatenie a zároveň v exekučnom konaní uplatňuje vydanie vozidla. Nemôže chcieť aj vozidlo, aj kúpnu cenu. Žalovaný zdôraznil, že úprava podľa § 59a ods. 7 Obchodného zákonníka v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy neexistovala.

5. Na pojednávanie, ktoré súd v tejto veci vytýčil na termín 15.5.2018, sa žalovaný neustanovil. Doručenie predvolania na uvedený termín pojednávania mal žalovaný včas a riadne vykázané dňom 9.5.2018, ako vyplýva z č.l. 48. Podaním zo dňa 10.5.2018 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na vytýčenom termíne pojednávania, ktorého sa nemôže zúčastniť z dôvodu práce v zahraničí a žiadal o odročenie pojednávania. Uvedená žiadosť žalovaného zo dňa 10.5.2018 bola súdu doručená dňa 11.5.2018 a jej prílohou bola listina označená ako Reklamácia kotvenia oblúkovej haly zo dňa 29.3.2018, v záhlaví s uvedením subjektov INGSPOL s.r.o., Litvínov a F. s informáciou o mobilnom čísle, tak ako vyplýva z č.l. 56. Podľa obsahu uvedenej listiny ide o reklamáciu subjektu INGSPOL s.r.o. adresovanú žalovanému vo vzťahu ku konštrukcii oblúkovej haly, u ktorej sa v priebehu prevádzky vyskytli mierne deformácie /priehyby/, ktoré je nutné odstrániť a späťne z dôvodov ohrozenia statiky haly zosilniť a stabilizovať. Vykonanie týchto reklamačných prác žiada subjekt INGSPOL v termíne od 14. do 17.5.2018 z dôvodu odstávky prevádzky v celej hale. Termín opravy požaduje stopercentne dodržať. V prípade nedodržania tohto termínu a nerealizovania včasnej kvalitnej opravy bude tento subjekt nútený uplatniť zmluvné sankcie. Vo vzťahu k žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania zo dňa 10.5.2018 postupoval súd podľa § 183 ods. 1 CSP, podľa ktorého: Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť, v spojení s § 183 ods. 4 veta prvá CSP, podľa ktorého: Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia a obsah žiadosti žalovaného zo dňa 10.5.2018 vrátane jej prílohy podľa č.l. 56 vyhodnotil súd dôvod vymedzený žalovaným ako dôvod, ktorý mu bráni zúčastniť sa pojednávania ako dôvod, ktorý nie je možné v zmysle úpravy § 183 ods. 1 CSP považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Reklamácia tretieho subjektu z 29.3.2018 podľa č.l. 56 je síce adresovaná žalovanému ako fyzickej osobe podnikateľovi a z jej obsahu vyplýva informácia o potrebe dodržania termínu opravy a o možnosti uplatnenia dohodnutých sankcií, avšak z jej obsahu a ani z obsahu samotnej žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania vytýčeného vo veci nevyplýva potreba a najmä nevyhnutnosť osobnej účasti žalovaného pri realizácii reklamačných prác v termíne 14. až 17.5.2018. Ťažiskovo z tohto dôvodu nie je uvedený žalovaným vymedzený dôvod pre odročenie pojednávania hodnotený ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Zároveň súd poukazuje na úpravu podľa § 183 ods. 1 veta druhá CSP, v zmysle ktorej môže byť na návrh strany pojednávanie odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemohli dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Vo vzťahu k požiadavke citovanej právnej úpravy v časti, podľa ktorej nie je možné spravodlivo od žalovaného žiadať, aby sa na pojednávanie vytýčené na termín 15.5.2018 nechal zastúpiť, neuviedol žalovaný napriek poučeniu o tejto procesnej úprave, ako vyplýva z predvolania na pojednávanie, žiadne konkrétne tvrdenie, ku ktorému by zároveň označil a predložil súdu i dôkaz. V nadväznosti na uvedené vyhodnotenie žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania vytýčeného v tejto veci na termín 15.5.2018 ako nedôvodnej postupoval súd podľa § 183 ods. 4 veta prvá CSP, ako vyplýva z úradného záznamu, ktorý je v spise na č.l. 70 a na jediný dostupný kontakt - číslo mobilného telefónu podľa prílohy žiadosti o odročenie pojednávania podľa č.l. 56 oznámil žalovanému, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania súd nevyhovuje z dôvodu nesplnenia

zákonnych predpokladov, a to existencie dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania na strane žalovaného. Uvedenú informáciu, tak ako vyplýva z označeného úradného záznamu, zbral žalovaný na vedomie. Následne súd postupoval podľa § 180 CSP, podľa ktorého: Po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie. Na základe splnenia procesných podmienok pre prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného súd na pojednávaní dňa 15.5.2018 vec prejednal v jeho neprítomnosti.

6. Žalobca po vyhlásení uznesenia o ukončení dokazovania a po uskutočnení pojednávania dňa 15.5.2018, ktoré bolo odročené na vyhlásenie rozsudku na termín dňa 14.6.2018, učinil podaním zo dňa 28.5.2018, doručeným súdu dňa 29.5.2018 návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Na tento procesný návrh žalobcu, ktorý bol účinený po uskutočnení pojednávania dňa 15.5.2018, na ktorom bola vec prejednaná a bolo po zákonom poučení podľa § 154 CSP o zákonnej koncentrácii konania vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania, nebolo možné vzhľadom na úpravu § 274 CSP prihliadať. V zmysle označenej právnej úpravy prichádza do úvahy vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní o žalobe podľa § 137 písm. a/ CSP, teda o žalobe na plnenie za splnenia zákonných podmienok, tak ako vyplývajú z označenej právnej úpravy podľa písm. a/ a b/ § 274 CSP, len v prípade súčasného splnenia ďalšej procesnej podmienky a to je návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Keďže na pojednávaní dňa 15.5.2018, vo vzťahu ku ktorému je možné skonštatovať, že sa naň žalovaný nedostavil, hoc bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, čo vyplýva z písomného vyhotovenia predvolania, tak ako je v spise na č.l. 49 a zároveň žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami /§ 274 písm. a/, b/ CSP/, nebol zo strany žalobcu účinený návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nie je možné absenciu tejto procesnej podmienky - návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní dňa 15.5.2018 spätne odstrániť, až následne účineným návrhom žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Zároveň súd zdôrazňuje, že pojednávanie dňa 15.5.2018 nebolo odročené za účelom realizácie ďalšieho pojednávania, tak ako ho má na mysli úprava § 274 CSP, ale výlučne za účelom postupu podľa § 219 ods. 2 CSP a to potom, ako dokazovanie vo veci bolo vyhláseným uznesením na pojednávaní dňa 15.5.2018 skončené. Pojednávanie dňa 15.5.2018 nebolo odročené na nový termín pojednávania, ale výlučne len na termín vyhlásenia rozsudku v zmysle citovanej právnej úpravy. Vychádzajúc z uvedených argumentov nebolo možné na návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa jeho podania z 28.5.2018, doručeného súdu dňa 29.5.2018 prihliadať.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Kúpnu zmluvou zo dňa 9.10.2014 uzatvorenou medzi predávajúcim G. E. a žalobcom ako kupujúcim (ďalej len kúpna zmluva), uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 6C/17/2017-58 zo dňa 16.3.2017, uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn. 6Co/84/2017 zo dňa 29.5.2017, účtovným denníkom - zúžený na interné číslo, tak ako vyplýva z č.l. 18, uzneseniami Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8C/7/2017-64 zo dňa 12.10.2017 a č.k. 8C/7/2017-35 zo dňa 10.2.2017, výpisom z obchodného registra - verejne dostupného registra týkajúcim sa žalobcu a celým spisovým materiálom.

8. Podľa § 59a ods.1, 2, 3, 4, 5, 6 Obchodného zákonníka /znenie tohto právneho predpisu platné a účinné v relevantnom čase, teda k momentu uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a p. Miriam Slotovou zo dňa 9.10.2014 - ďalej len Obchodný zákonník/:

Ak spoločnosť nadobúda majetok na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania, musí byť hodnota predmetu zmluvy určená znaleckým posudkom. Táto zmluva nemôže nadobudnúť účinnosť skôr, ako bude uložená spolu so znaleckým posudkom v zbierke listín. Ak je na účinnosť zmluvy potrebný zápis do osobitnej evidencie podľa osobitného zákona, musí byť zmluva spolu so znaleckým posudkom uložená do zbierky listín pred zápisom do osobitnej evidencie.

Ak spoločnosť uzatvára zmluvu podľa odseku 1 v lehote dvoch rokov odo dňa vzniku spoločnosti, musí návrh tejto zmluvy vopred schváliť valné zhromaždenie spoločnosti.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane použijú aj na zmluvy, ktoré spoločnosť uzatvára s osobami, ktoré sú blízke zakladateľom alebo spoločníkom spoločnosti alebo ktoré sú ovládajúcimi osobami alebo ovládanými osobami zakladateľov alebo spoločníkov spoločnosti, a ak spoločnosť nadobúda majetok za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania.

Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nevzťahujú na zmluvy uzatvorené pri bežnom obchodnom styku, na nadobudnutie majetku podľa rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu a na majetok nadobudnutý na burze za cenu rovnajúcu sa kurzu, ktorý zodpovedá v tom čase danej ponuke a dopytu.

Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa vzťahujú na spoločnosť s ručením obmedzeným a na akciovú spoločnosť.

Ustanovenie § 59b sa primerane použije aj na stanovenie alebo určenie hodnoty predmetu zmluvy podľa odseku 1.

9. Podľa § 59a ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, Obchodného zákonníka /znenie tohto právneho predpisu platné a účinné od 1.7.2015/: Ak spoločnosť nadobúda majetok na základe zmluvy uzatvorenej s jej zakladateľom alebo spoločníkom za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania, musí byť hodnota predmetu zmluvy určená znaleckým posudkom. Táto zmluva nemôže nadobudnúť účinnosť skôr, ako bude uložená spolu so znaleckým posudkom v zbierke listín. Ak je na účinnosť zmluvy potrebný zápis do osobitnej evidencie podľa osobitného zákona, musí byť zmluva spolu so znaleckým posudkom uložená do zbierky listín pred zápisom do osobitnej evidencie.

Ak spoločnosť uzatvára zmluvu podľa odseku 1 v lehote dvoch rokov odo dňa vzniku spoločnosti, musí návrh tejto zmluvy vopred schváliť valné zhromaždenie spoločnosti.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane použijú aj na zmluvy, ktoré spoločnosť uzatvára s osobami, ktoré sú blízke zakladateľom alebo spoločníkom spoločnosti alebo ktoré sú ovládajúcimi osobami alebo ovládanými osobami zakladateľov alebo spoločníkov spoločnosti, a ak spoločnosť nadobúda majetok za protihodnotu vo výške najmenej 10% hodnoty základného imania.

Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nevzťahujú na zmluvy uzatvorené pri bežnom obchodnom styku, na nadobudnutie majetku podľa rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu a na majetok nadobudnutý na burze za cenu rovnajúcu sa kurzu, ktorý zodpovedá v tom čase danej ponuke a dopytu.

Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa vzťahujú na akciovú spoločnosť.

Ustanovenie § 59b sa primerane použije aj na stanovenie alebo určenie hodnoty predmetu zmluvy podľa odseku 1.

Hodnota plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť, sa musí spoločnosti vrátiť podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Členovia štatutárneho orgánu, ktorí vykonávali funkciu v čase jeho poskytnutia, ručia spoločne a nerozdielne za jeho vrátenie. Spolu s nimi ručia tí, ktorí vykonávali funkciu člena štatutárneho orgánu v období, v ktorom spoločnosť nárok na vrátenie plnenia neuplatňovala a o tejto povinnosti s prihliadnutím na všetky okolnosti vedeli alebo mohli vedieť.

10. Podľa § 123 ods. 3 Obchodného zákonníka: Spoločnosť nesmie vrátiť spoločníkom ich vklady. Za vrátenie vkladu sa nepovažujú platby spoločníkom poskytnuté pri znížení základného imania.

11. Podľa § 59 ods. 1 Obchodného zákonníka: Vkladom spoločníka je súhrn peňažných prostriedkov (ďalej len "peňažný vklad") a iných peniazmi ocenených hodnôt (ďalej len "nepeňažný vklad"), ktoré spoločník vkladá do spoločnosti a podieľa sa nimi na výsledku podnikania spoločnosti.

12. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka: Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 458 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka: Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bez dôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

S predmetom bez dôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Ten, kto predmet bez dôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

14. Podľa § 768m Obchodného zákonníka /v znení platnom a účinnom od 1.7.2015/: Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júla 2015

Ručenie podľa § 59a ods. 7 vzniká pri zmluvách uzatvorených po 1. júli 2015.

Ručenie podľa § 67k ods. 3 a 4 vzniká pri vklade vrátenom po 1. júli 2015.

15. Podľa § 125 ods. 1 písm. e Obchodného zákonníka: Valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti. Do jeho pôsobnosti patrí:

e) rozhodovanie o zvýšení alebo znížení základného imania a rozhodovanie o nepeňažnom vklade,

16. Podľa Článku 8 CSP /Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP/: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

17. Podľa Článku 15 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

18. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

20. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP: Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

21. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

22. Medzi stranami v tomto konaní boli nesporné nasledovné skutkové okolnosti: Uzatvorenie písomnej Kúpnej zmluvy zo dňa 9.10.2014 medzi predávajúcim p. G. E. a kupujúcim - žalobcom s predmetom zmluvy osobné vozidlo V. XXXC, M., EČ: Q., VIN: XCXHXEDXXYXXXXXX, pri určení kúpnej ceny 10.000,- EUR, tak ako vyplýva z článku IV. tejto kúpnej zmluvy, ktorej písomné vyhotovenie je v spise na č.l. 4 až 5 /ďalej už len kúpna zmluva/, úhrada kúpnej ceny podľa tejto kúpnej zmluvy, status žalovaného ako konateľa žalobcu a zároveň spoločníka žalobcu k momentu uzatvorenia kúpnej zmluvy, tvrdenie žalovaného, podľa ktorého finančné prostriedky vo výške kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy vložil žalovaný do spoločnosti žalobcu a skutočnosť, že predávajúci - p. G. E. je sestrou žalovaného. Z uvedených medzi stranami nesporných skutkových okolností, u ktorých zároveň neexistoval dôvod pochybovať o ich pravdivosti, súd ako zo základu podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP vychádzal.

23. Pre právne posúdenie prejednávanej veci bolo rozhodné, že kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 9.10.2014 /kúpna zmluva uzatvorená medzi predávajúcim p. G. E., sestrou žalovaného a žalobcom ako kupujúcim s predmetom prevodu vozidlo V. XXXC, M., EČ: Q., VIN: XCXHXEDXXYXXXXXX, za dohodnutú kúpnu cenu 10.000,- EUR. Vo väzbe na uvedené bolo potrebné aplikovať pri právnom posúdení veci hmotno-právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola kúpna zmluva uzatvorená. Táto relevantná hmotno-právna úprava je citovaná v odseku č. 8 odôvodnenia rozsudku. Na tomto mieste odôvodnenia súd považuje za významné uviesť a zdôrazniť, že právne posúdenie veci, a teda podradenie skutkových okolností vymedzujúcich prejednanú vec pod konkrétne hmotno-právne ustanovenie je výlučnou kompetenciou súdu a právne posúdenie, ktoré vo vzťahu k prejednávanej veci prípadne učiní strana sporu, nie je pre súd záväzná. Súd je však viazaný skutkovým vymedzením predmetu sporu, tak ako vyplýva zo žalobcom uvádzaných rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Toto skutkové vymedzenie rozhodujúcich skutočností, prostredníctvom ktorých je vymedzený predmet sporu, vyplýva v prejednávanej veci zo žaloby a vyjadrenia sa žalobcu v priebehu konania, pričom súd konštatuje, že rozhodujúce skutočnosti, na ktorých je žaloba založená, vymedzil žalobca už priamo v žalobe tak, že predmetnú pohľadávku uplatnil ako bezdôvodné obohatenie. Poukazoval pritom na hmotno-právnu úpravu podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v jeho znení platnom a účinnom od 1.7.2015 v spojení s úpravou § 768m Obchodného zákonníka, teda intertemporálnym ustanovením k Zákonu č. 87/2015 Z.z.. V nadväznosti na žalobcom vymedzený predmet konania,

ktorý sa upínal ku kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 9.10.2014, súd primárne konštatuje, že ťažisko vzhľadom na moment uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy je tento právny úkon z hľadiska úpravy § 59a Obchodného zákonníka potrebné právne posudzovať výlučne podľa znenia právnej úpravy § 59a Obchodného zákonníka v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, teda podľa znenia tejto právnej úpravy citovanej v odseku č. 8 odôvodnenia tohto rozsudku. Aplikácia úpravy § 59a Obchodného zákonníka v jeho znení platnom a účinnom od 1.7.2015, teda v znení Zákona č. 87/2015 Z.z., ako je citovaná v odseku č. 9 odôvodnenia tohto rozsudku, v prejednávanej veci pri právnom posúdení tejto veci do úvahy neprichádza. Ustanovenie § 59a ods. 7 Obchodného zákonníka bolo do právnej úpravy zavedené práve novelou Obchodného zákonníka podľa Zákona č. 87/2015 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť od 1.7.2015, čo vyplýva jednak z § 768m Obchodného zákonníka a zároveň zo všeobecného princípu aplikácie hmotno-právnej úpravy, v zmysle ktorého sa právne vzťahy posudzujú podľa hmotno-právnej úpravy platnej a účinnej v čase ich vzniku, pokiaľ zákon nestanoví výnimku, čo v danom prípade naplnené nebolo. Tento záver vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR napr. podľa Nálezu z 24.5.1995 sp. zn. PL. ÚS 16/95 alebo Nálezu z 3.4.1996 sp. zn. PL. ÚS 36/95. Nakoľko čo do časovej pôsobnosti úpravy § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z., ktorú žalobca pri skutkovom vymedzení označoval za základ uplatneného práva, právna úprava podľa Zákona č. 87/2015 Z.z. mlčí, je potrebné vychádzať práve z vyššie uvedeného základného princípu aplikácie hmotno-právnej úpravy a konštatovať, že právnu úpravu podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka /znenie platné a účinné od 1.7.2015/, nie je možné na prejednanú vec, kedy kúpna zmluva bola uzatvorená 9.10.2014 aplikovať pri právnom posúdení v tejto veci. Rovnaký záver súd pre úplnosť uvádza i k právnej úprave podľa § 59a ods. 7 veta druhá Obchodného zákonníka /v znení Zákona č. 87/2015 Z.z./, vo vzťahu ku ktorej právnej úprave § 59a ods. 7 veta druhá priamo z úpravy § 768m ods. 1 Obchodného zákonníka /v znení Zákona č. 87/2015 Z.z./ vyplýva, že ručenie podľa § 59a ods. 7 vzniká pri zmluvách uzatvorených po 1.7.2015. V nadväznosti na to ani úpravu podľa § 59a ods. 7 veta druhá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z. nie je možné v prejednávanej veci aplikovať pri právnom posúdení, a teda ani táto hmotno-právna úprava nemôže predstavovať základ pre záver o dôvodnosti žalovanej pohľadávky. Na základe uvedeného potom súd konštatuje, že zákonná povinnosť vrátiť spoločnosti - žalobcovi hodnotu plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka /v znení Zákona č. 87/2015 Z.z./, nemôže nastúpiť vo vzťahu k predmetnej kúpnej zmluve, ktorá bola uzatvorená dňa 9.10.2014. Úprava podľa § 59a ods. 7 veta prvá i veta druhá Obchodného zákonníka /v znení Zákona č. 87/2015 Z.z./ sa vzťahuje len na zmluvy uzatvorené po 1.7.2015. Tento záver nie je spôsobilý vyvrátiť ani okruh listinných dôkazov produkovaných žalobcom na pojednávaní dňa 15.5.2018, a to dôvodové správy podľa čl. 72 až 78, 86 až 89, ani závery podľa článku autora JUDr. Martina Kubinca, PhD. o interpretácii a aplikácii § 59a Obchodného zákonníka podľa čl. 79 až 85. V nadväznosti na uvedené závery súdu v prípade, ak by predmetná kúpna zmluva bola zmluvou, ktorá v zmysle úpravy § 59a ods. 1, 3 Obchodného zákonníka nenadobudla účinnosť, nie je s touto zmluvou nakoľko bola uzatvorená dňa 9.10.2014 a s právnou skutočnosťou absencie jej účinnosti v zmysle označenej právnej úpravy, spojený hmotno-právny dôsledok zavedený do právnej úpravy až na základe Zákona č. 87/2015 Z.z. s účinnosťou od 1.7.2015 podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka /v znení Zákona č. 87/2015 Z.z./, teda zákonná povinnosť vrátiť spoločnosti - žalobcovi hodnotu plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Na základe tohto primárneho argumentu rozhodol súd o zamietnutí žaloby v celom rozsahu.

24. Nad rámec vyššie uvedeného základného dôvodu, ktorý vyústil do rozhodnutia súdu o zamietnutí žaloby, súd uvádza na základe vykonaného dokazovania v tejto veci nasledovné konštatovania: Úprava podľa § 59a ods. 7 Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z. citovanom v odseku č. 9 odôvodnenia tohto rozsudku zakotvuje povinnosť vrátiť spoločnosti hodnotu plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť, čo nie je pojem totožný s pojmom bezdôvodného obohatenia v jeho chápaní tak, ako vyplýva z právnej úpravy podľa § 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Úprava § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z. k inštitútu bezdôvodného obohatenia viaže výlučne len spôsob vrátenia hodnoty plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť, teda v danom prípade sa nárok uplatniteľný podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z. /právo na vrátenie hodnoty plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť/ riadi úpravou inštitútu bezdôvodného obohatenia len čo do zásad vyplývajúcich z hmotného práva pre vysporiadanie bezdôvodného obohatenia podľa § 458 Občianskeho zákonníka. Samotné právo nárokovateľné podľa úpravy § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z. nie je právom na vydanie bezdôvodného

obohatenia, ale právom na vydanie hodnoty plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť, a ktoré sa musí vrátiť podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Samotné právo podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka nie je teda bezdôvodným obohatením, ale právom založeným touto právnou úpravou na vrátenie hodnoty plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť. Na tomto mieste odôvodnenia však opätovne súd zdôrazňuje svoje konštatovanie uvedené už v úvode odôvodnenia tohto rozsudku, podľa ktorého súd v sporovom konaní nie je viazaný prípadne stranou sporu učinovým právnym posúdením veci, ale výlučne len vymedzením rozhodujúcich skutočností, na ktorých je žaloba založená. Otázka právneho posúdenia veci, a teda podradenia prejednávanej veci pod konkrétnu hmotno-právnu normu je vecou súdu. Ďalej súd uvádza, že už na základe doposiaľ vykonaného dokazovania môže urobiť záver k otázke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v konaní. Pokiaľ súd tak ako je konštatované vyššie, vychádzal pri zamietnutí žaloby zo záveru, že predmetná kúpna zmluva nie je právnym úkonom vzhľadom na moment jej uzatvorenia, s ktorým by právna úprava platná a účinná k momentu jej uzatvorenia spájala vznik zákonnej povinnosti vrátiť žalobcovi hodnotu plnenia poskytnutého podľa zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť podľa § 59a ods. 7 veta prvá Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z., nie je možné zaujať kladné stanovisko ani k otázke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto konaní. Primárnym a ťažiskovým dôvodom zamietnutia žaloby však bolo konštatovanie uvedené v odseku č. 23 tohto odôvodnenia. Pokiaľ by však predmetná kúpna zmluva bola uzatvorená až za účinnosti úpravy Obchodného zákonníka v znení Zákona č. 87/2015 Z.z., teda po 1.7.2015, čo v prejednávanej veci však naplnené nebolo, vychádzal by súd z právneho názoru, podľa ktorého je u žalovaného pasívna vecná legitímácia v tomto konaní daná. Tento svoj právny názor opiera súd ťažiskovo o účel úpravy § 59a Obchodného zákonníka v jeho znení od 1.7.2015, ktorým je kontrola ekvivalencie nadobudnutého majetku spoločnosťou s ručením obmedzeným získaného aj od blízkych osôb zakladateľov alebo spoločníkov a zamedzenie obchádzania ustanovení o určení hodnoty nepeňažných vkladov v spojení s účelom úpravy § 123 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka s cieľom zamedziť tzv. skrytým vráteniam vkladu. Pri zohľadnení takéhoto vymedzenia účelu označenej právnej úpravy v pomeroch prejednávanej veci, kde nebolo sporné, že predmetné motorové vozidlo zakúpil žalobca od svojej sestry za kúpnu cenu, ktorú predstavovali finančné prostriedky, ktoré žalovaný vložil do spoločnosti, čo vyplýva z vyjadrenia sa žalovaného v rámci jeho procesnej obrany podľa č.l. 33, 67, ako aj z nerozporovaných vyjadrení štatutárnych zástupcov žalobcu o tvrdeniach žalovaného, na ktoré poukazovali na pojednávaní dňa 15.5.2018 podľa č.l. 100 / osobné motorové vozidlo kúpil žalovaný za svoje vlastné peňažné prostriedky, ale kvôli nákladom spoločnosti ho kúpil na spoločnosť a kúpil ho od svojej sestry za finančné prostriedky, nenapísal ho však na seba, ale na spoločnosť z dôvodu zníženia prevádzkových nákladov a nič iné tým nesledoval/, a teda tieto skutkové okolnosti je potrebné považovať za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, a to i pri absencii tvrdenia a preukázania súvislostí vyplývajúcich z úpravy podľa § 125 ods. 1 písm.e Obchodného zákonníka, súd konštatuje, že žalovaný vkladom finančných prostriedkov, ktoré následne žalobca použil na kúpu predmetného motorového vozidla od sestry žalovaného, do majetku žalobcu, učinil vklad podľa § 59 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pri úhrade kúpnej ceny za prevod predmetného motorového vozidla podľa kúpnej zmluvy z týchto finančných prostriedkov došlo k ich odčerpaniu zo základného imania žalobcu predstavovaného vkladom spoločníka a ku faktickému skrytému vráteniu tohto vkladu žalovaného do spoločnosti žalobcu, čo je v rozpore s úpravou § 123 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka. V tejto časti poukazuje súd na právny názor podľa komentára k Obchodnému zákonníku: Patakyová M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 4. vydanie. Bratislava: C.H. Beck, 123, strana 513, podľa ktorého: Interpretácia pojmu „vrátenie vkladu“ by sa nemala vyčerpávať legálnym vymedzením v ustanovení § 59 /priame vyplatenie vkladu nebude zrejme časté/, zmysel a účel smernice je širší, preto sú relevantné aj ustanovenia § 59a , najmä ods. 3. Na základe týchto záverov by potom podľa názoru konajúceho súdu bolo možné za naplnenia predpokladu uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy po 1.7.2015, čo však v prejednávanej veci naplnené nebolo a viedlo k zamietnutiu žaloby, skonštatovať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v konaní. V takom prípade by predmetná kúpna zmluva spĺňala predpoklady pre záver o jej neúčinnosti, nakoľko bola uzatvorená medzi blízkou osobou konateľa a spoločníka žalovaného ako predávajúcim - p. G. E. a žalobcom /§ 59a ods. 3 Obchodného zákonníka/, pri dojednaní kúpnej ceny vo výške 10.000,- EUR, ktorá predstavuje protihodnotu podľa úpravy § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka presahujúcu 10 % hodnoty základného imania žalobcu v čase uzatvorenia zmluvy, pričom táto kúpna zmluva nebola spolu so znaleckým posudkom založená do zbierky listín. Súd zdôrazňuje vzhľadom na časť procesnej obrany žalovaného, v rámci ktorej tento zdôrazňoval skutočnosť používania predmetu prevodu - motorového vozidla, v dôsledku čoho došlo ku zníženiu jeho hodnoty na aktuálnu hodnotu cca 5.000 EUR, že úprava § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka stanovuje limit najmenej 10 % hodnoty základného imania vo vzťahu ku protihodnote za predmet

prevodu, ktorou protihodnotou je v tomto prípade dojednaná kúpna cena, tak ako vyplýva z písomného vyhotovenia predmetnej kúpnej zmluvy vo výške 10.000,- EUR. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia súd uvádza, že procesnú obranu žalovaného o sponchybní žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a jej platnosti vzhľadom na prebiehajúce konanie Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016, v ktorom žalovaný v procesnom postavení žalobcu uplatňuje určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bol odvolaný z funkcie konateľa, hodnotí súd ako nedôvodnú vzhľadom k vedomosti súdu z inej rozhodovacej činnosti o tom, že predmetné konanie sp.zn. 18Cb/127/2016 nie je aktuálne /k momentu meritórneho rozhodnutia/ právoplatne skončené, a teda nakoľko nebola súdom právoplatne vyslovená neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia žalobcu o odvolaní žalovaného - p. L. E., z funkcie konateľa, je potrebné vychádzať zo záveru o jeho platnosti, pričom otázku platnosti tohto uznesenia valného zhromaždenia žalobcu o odvolaní žalovaného z funkcie konateľa žalobcu nemožno v tomto konaní riešiť ani ako predbežnú otázku. Vzhľadom na primárny argument vedúci k zamietnutiu žaloby nevzhladol súd dôvod vykonávať dôkaz výsluchom žalovaným navrhnutou svedkyne p. G. E., v nadväznosti na čo súd tento dôkazný návrh zamietol.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, a preto je stranou v konaní úspešnou v celom rozsahu žalovaný, ktorému súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak ako vyplýva z výroku tohto rozsudku s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).